

ما را هم تهدید می‌کردند که زمانی که به دانشگاه می‌آیید دیگر افکار قبلی‌تان را فراموش می‌کنید

نگاه‌ها بعضاً نگاه‌های تک حزبی می‌شود.

اگر ما حزب اسلامی را درست نمی‌کردیم در افغانستان کسی نمی‌توانست در برابر کمونیسم ایستادگی کند. یک حزب و یک مجموعه توانست حرکتی را آغاز کند. عمر طالبان تقریباً نیمی از عمر حزب اسلامی است. افراد منصفشان اعتراف می‌کنند که جهاد را از حزب اسلامی آموختند. این را همه باید به عنوان یک واقعیت بپذیرند که زمان انحصار قدرت به دست یک سپری شده است. کشور ما به یک مرجع تصمیم‌گیری معتبر بالاتر از پارلمان نیاز دارد. الان ما یک شورای مقتدر عالی مورد حمایت مردم نداریم. یگانه کشوری که در دنیا هیچ پارلمان و شورا ندارد، افغانستان است. ما از ناحیه قانون اساسی هم با یک خلأ روبه‌رو هستیم که باید پر بشود. تصویب قانون اساسی هم نمی‌تواند کار یک فرد باشد. قانون اساسی اجماع ملی را ایجاب می‌کند. طالبان باید این را بپذیرد.

فکر می‌کنید که آینده افغانستان، آینده روشنی است؟

مسلمان هیچ‌گاه مأیوس نمی‌شود و قرآن می‌گوید فقط کافر از خدا مأیوس می‌شود. من معتقد هستم ان شاء الله آینده روشن است و ما از این مرحله هم با سربلندی عبور خواهیم کرد.

در مجامع جهانی و نزد افراد دلسوزی مثل شما نگرانی‌هایی در رابطه با حقوق اولیه مردم وجود دارد؛ حضور زن‌ها، مدل حجاب، نوع شغل آنها، اقتصاد و... وجود دارد. نگاه شما و توصیه شما به دولت‌مردان جدید - حتی اگر در بدنه به عنوان حاکم یا دارنده یک پست و یک میز نباشید - چیست؟

این مسائل را باید به قانون اساسی و شورایی که مثل اجماع ملی باشد، محول کنیم.

شما سلسله سخنرانی‌ها یا رساله‌ای دارید که نظر شخصی شما را

در رابطه با حضور زن‌ها در جامعه بیان کرده باشد؟

ما مسلسل و منظم در رابطه با چگونگی حجاب، رابطه دین و سیاست، چگونگی نظام، حقوق زن، جایگاهش در جامعه و مسائلی از این قبیل پرداختیم و اینها را به مسئولان امارت اسلامی هم سپرده‌ایم، حتی مصاحبه‌ای را هم درباره قانون اساسی هم تهیه کردیم و سپردیم. در ملاقات‌ها هم مشورت‌های خود را به مسئولان داده‌ایم. یکی از کارهای مهمی که من می‌توانم بگویم انجام دادیم همین بوده که یقیناً ارزش خود را دارد.

CIA و KGB، هر

دو با هم توافق کردند که نگذارند حکومت اسلامی در کابل به دست مجاهدین ساخته بشود